

Bilag 1.**Udkast til Konvention om Forhyring.**

Art. 1.

Ved Udtrykket „Sømand“ forstaaes i denne Konvention enhver Person, der er beskæftiget om Bord paa et Skib i Fart udenfor indre Farvande, med Undtagelse af Befalingsmænd.

Art. 2.

Forhyring maa ikke af nogen Person, Selskab eller Institution gøres til Genstand for Forretning, der drives for Vindings Skyld. Der maa ikke ved nogen Form for Forhyring af nogetsomhelst Skibs Besætning finde Betaling Sted af noget Vedærlag, hverken direkte eller indirekte til nogen Person, Selskab eller Institution.

I hvert Land skal de herom trufne Lovbestemmelser ogsaa indeholde Straffebestemmelser for Overtrædelse af nærværende Artikels Bestemmelser.

Art. 3.

Uanset Bestemmelserne i Artikel 2 kan Personer, Selskaber eller Institutioner, der for Øjeblikket mod Betaling driver Forhyring, faa midlertidig Tilladelse af Staten til at fortsætte denne Forretning paa den Betingelse, at Virksomheden underkastes Regeringens Kontrol til Beskyttelse af samtlige interesserede Parters Rettigheder.

Hvert Medlem, der ratificerer denne Konvention, forpligter sig til at tage alle nødvendige Forholdsregler til saa hurtigt som muligt at ophæve de Forhyringsvirksomheder, der drives for Vindings Skyld.

Art. 4.

Ethvert Medlem, der ratificerer denne Konvention, skal sørge for, at der bliver oprettet og vedligeholdt et virksomt og hensigtsmæssigt System af Kontorer til gratis Forhyring af Søfolk. Dette System kan iværksættes og drives:

- 1) af Foreninger, der bestaar af Repræsentanter for Skibsrederne og Søfolkene, der arbejder sammen under Kontrol af en central Myndighed;
- 2) i Mangel af en saaledes sammensat Virksomhed, af Staten.

Arbejdet i disse Forhyringskontorer skal ledes af Personer, der besidder praktiske Erfaringer i Søfartsforhold.

Hvis der samtidig forefindes flere Forhyringskontorer af forskellig Type, skal Forholdsregler træffes til, at disse Virksomheder kan samarbejde sideordnet paa et nationalt Grundlag.